

- § 2. Tej samej karze podlega szeregowiec lub podoficer, który opuszcza swoją jednostkę lub miejsce służby albo poza nimi pozostaje na podstawie zezwolenia uzyskanego przez wprowadzenie przełożonego w błąd.
- § 3. Szeregowiec lub podoficer, który w czasie wojny dopuszcza się przestępstwa określonego w §§ 1 albo 2, podlega karze więzienia od lat 2 do lat 5.
- § 4. Przepisów §§ 1 i 2 nie stosuje się do podoficerów nadterminowych.”;
- 9) w art. 116:
- a) przepisy §§ 1 i 2 zastępuje się nowym § 1 w brzmieniu:
„§ 1. Żołnierz, który dopuszcza się dezercji, to jest w zamiarze dłuższego lub trwałego uchylenia się od służby wojskowej opuszcza swoją jednostkę lub miejsce służby albo poza nimi pozostaje, podlega karze więzienia do lat 5.”;
- b) przepisy §§ 3 — 6 otrzymują kolejną numerację 2—5;
- c) w dotychczasowym § 6 cyfrę „5” zastępuje się cyfrą „4”;
- 10) w art. 118 § 1 skreśla się wyrazy „na czas nie krótszy od lat 2”;
- 11) w art. 119 skreśla się wyrazy „lub karze skierowania do oddziału karnego”;
- 12) art. 120 skreśla się:
- 13) w art. 125 § 1, 126 § 2, 128 § 2, 133, 135 § 1, 138, 144, 146, 147 § 1, 149 §§ 1 i 2, 150 § 2, 151 § 2, 152, 153, 161, 163 § 1, 164, 166, 167 §§ 1 i 2, 170, 171, 172 § 1, 173 §§ 1 i 4, 174 § 1, 175 § 1, 177 § 1, 180 § 1, 182 i 186 skreśla się wyrazy „lub (albo) skierowaniu do oddziału karnego.”
- Art. 2.** Szeregowcom i podoficerom odbywającym w dniu wejścia w życie dekretu karę skierowania do oddziału karnego sąd zamienia nie wykonaną karę skierowania do oddziału karnego na karę aresztu, przyjmując dwa dni skierowania do oddziału karnego za dzień kary aresztu.
- Art. 3.** 1. W stosunku do skazanych na karę skierowania do oddziału karnego zatarcie skazania następuje z mocy prawa z chwilą wykonania kary.
2. Warunkowe zwolnienie skazanych na karę skierowania do oddziału karnego może nastąpić również przed odbyciem połowy kary.
- Art. 4.** Upoważnia się Ministra Obrony Narodowej do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jednolitego tekstu Kodeksu Karnego Wojska Polskiego oraz przepisów wprowadzających Kodeks Karny Wojska Polskiego z uwzględnieniem zmian wynikających z niniejszego dekretu oraz z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji części, rozdziałów, artykułów i paragrafów.
- Art. 5.** Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
- Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: St. Skrzyszewski

3

D E K R E T

z dnia 31 grudnia 1956 r.

o uzupełnieniu przepisów o zniesieniu fundacji.

Art. 1. W dekrete z dnia 24 kwietnia 1952 r. o zniesieniu fundacji (Dz. U. Nr 25, poz. 172) dotychczasową treść art. 10 oznacza się jako ustęp 1 i wprowadza się w art. 10 nowe ustępy 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Przepisów niniejszego dekretu nie stosuje się również do fundacji, których majątek znajduje się w całości lub w części za granicą.

3. Majątek fundacji określonych w ust. 1 i 2 nie podlega przejęciu na własność Państwa.”

Art. 2. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do fundacji istniejących w dniu wejścia w życie dekretu powołanego w art. 1.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: St. Skrzyszewski

4

D E K R E T

z dnia 31 grudnia 1956 r.

o zmianie dekretu z dnia 21 października 1954 r. o urządach górniczych.

Art. 1. W dekrete z dnia 21 października 1954 r. o urządach górniczych (Dz. U. Nr 47, poz. 223) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 dodaje się ust. 3 o treści:

„3. Prezes Rady Ministrów może w trybie określonym w ust. 2 tworzyć urzędy górnicze o właściwości szczególnej, obejmującej niektóre dziedziny działal-

ności urzędów górniczych, jako organy Wyższego Urzędu Górniczego, oraz określić ich siedzibę i właściwość.”;

2) w art. 4:

a) w ust. 1 dodaje się na końcu wyrazy „przepisy wydane na podstawie niniejszego dekretu oraz inne przepisy szczególne”;

b) w ust. 2 dodaje się na końcu wyrazy „albo urzędów utworzonych na podstawie art. 3 ust. 3”;

c) dodaje się ust. 3 o treści:

„3. Urzędem górniczym utworzonym na podstawie art. 3 ust. 3 przysługują odpowiednio, w granicach ich właściwości, uprawnienia okręgowych urzędów górniczych, określone w prawie górniczym, w przepisach wydanych na podstawie niniejszego dekretu oraz w innych przepisach szczególnych.”;

d) dotychczasowy ust. 3 otrzymuje oznaczenie jako ust. 4;

3) po art. 4 dodaje się art. 4a i 4b o treści:

„Art. 4a. Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia ustanowić nadzór urzędów górniczych nad zakładami nie wymienionymi w art. 1 ust. 2 w odniesieniu do robót podziemnych prowadzonych przy zastosowaniu techniki górniczej i w tym zakresie poddać te zakłady przepisom prawa górniczego, dotyczącym planowania i miernictwa górniczego, ruchu oraz kierownictwa i dozoru ruchu zakładu górniczego, kontroli i nadzoru urzędów górniczych

oraz orzecznictwa dyscyplinarnego i karno-administracyjnego.

Art. 4b. Rada Ministrów może, w trybie określonym w art. 4a, ustanowić nadzór urzędów górniczych nad zakładami wytwarzającymi materiały wybuchowe i inne środki strzałowe dla potrzeb górnictwa odnośnie jakości produkcji tych materiałów i w tym zakresie zakłady te oraz ich pracowników poddać przepisom prawa górniczego dotyczącym kontroli i nadzoru urzędów górniczych.”

Art. 2. Upoważnia się Prezesa Rady Ministrów do ogłoszenia w drodze obwieszczenia jednolitego tekstu dekretu z dnia 21 października 1954 r. o urzędach górniczych z uwzględnieniem zmian wynikających z niniejszego dekretu oraz z innych ustaw i dekretów wydanych do dnia ogłoszenia obwieszczenia, z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów.

Art. 3. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: St. Skrzyszewski

5

DEKRET

z dnia 31 grudnia 1956 r.

o zmianie dekretu o uchwalaniu i wykonywaniu budżetu Państwa.

Art. 1. W dekreście z dnia 17 grudnia 1952 r. o uchwalaniu i wykonywaniu budżetu Państwa (Dz. U. z 1952 r. Nr 50, poz. 334 oraz z 1954 r. Nr 25, poz. 94 i Nr 56, poz. 273) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rady narodowe uchwalają budżety terenowe przed uchwaleniem przez Sejm budżetu Państwa.”;

2) art. 12 skreśla się.

Art. 2. Traci moc przepis art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. Nr 14, poz. 130).

Art. 3. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: St. Skrzyszewski

6

DEKRET

z dnia 31 grudnia 1956 r.

o organizowaniu i obsadzaniu stanowisk kościelnych.

Art. 1. Tworzenie, przekształcanie, znoszenie oraz ustalenie granic terytorialnych i siedzib diecezji i parafii Kościoła katolickiego na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej wymaga uprzedniego porozumienia się z właściwym organem państwowym.

Art. 2. 1. Organem właściwym dla zmian określonych w art. 1 w odniesieniu do diecezji jest Rząd, a w odniesieniu do parafii — prezydium właściwej miejscowo wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej w m. st. Warszawie i m. Łodzi).

2. Niezgłoszenie zastrzeżenia właściwego organu państwowego w ciągu 30 dni od zawiadomienia uważa się za wyrażenie zgody.

Art. 3. Duchowne stanowiska kościelne i zakonne w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej mogą zajmować tylko obywatele polscy.

Art. 4. Mianowanie na stanowiska arcybiskupów, biskupów diecezjalnych, koadiutorów z prawem następstwa, proboszczów i administratorów parafii wymaga uprzedniego upewnienia się, czy przeciw osobom, które mają być mianowane na te stanowiska, nie zachodzą uzasadnione zastrzeżenia właściwego organu państwowego.

Art. 5. 1. Do zgłoszenia zastrzeżeń przeciw mianowaniu na stanowisko arcybiskupa, biskupa diecezjalnego i koadiutora z prawem następstwa właściwym jest Rząd, a przeciw mianowaniu na stanowisko proboszcza i administratora parafii —